

allerede anvendte nationale Kriseforanstaltninger, at de virkede i Retning af at fremskynde den allerede igangværende Indskrumpningsproces i det økonomiske Liv. Offentlige Arbejder er som Kriseforanstaltning af en ganske anden Karakter; de virker ekspansivt og opfylder derfor de Krav om Udvidelse af Købeevnen og Afhjælpning af Arbejdsløsheden, der maa stilles til Kriseforanstaltninger. Pengemæssigt var Situationen den gunstigst mulige, idet det Offentliges Kreditbehov ved Iværksættelse af offentlige Arbejder ikke for Tiden betød en Konkurrence med det private Erhverv om forhaandenværende Pengemidler. Ogsaa finansmæssig set kan offentlige Arbejder iværksættes i større Stil, uden at Kravet til Statsfinansernes Sundhed behøver at opgives.

Paa Baggrund af den almindelige Stemning til Gunst for offentlige Arbejder, en Stemning, der betegnende nok blev baaret frem saavel fra Papir-Landenes som fra Guld-Landenes Side — fra fransk Side forelaa saaledes et Resolutionsforslag, i hvilket det varmt anbefaledes at iværksætte offentlige Arbejder — vakte det megen Opmærksomhed, at Storbritanniens Repræsentant, Præsidenten for Board of Trade, Mr. Walter Runciman, yderst skarpt tog Afstand fra Tanken for Storbritanniens Vedkommende og meget stærkt fremhævede, at man i dette Land havde indhøstet ugunstige Erfaringer med Hensyn til Effektiviteten af dette Middel til Arbejdsløshedens Bekæmpelse.

Ved Debattens Afslutning vedtoges det paa Forslag af Kommissionens Præsident at anbefale til Konferencens Bureau at nedsætte et Underudvalg til Drøftelse af Spørgsmaalet om offentlige Arbejder. Udvalget skulde være et Fællesudvalg for Konferencens to Hovedkommissioner og skulde sammenkaldes efter Bureauets Bestemmelse. Underudvalget blev ikke nedsat forinden Konferencens Udsættelse under Hensyn til, at den monetære og finansielle Kommission endnu ikke havde haft Lejlighed til at behandle Sagen.

I Forbindelse med den heromhandlede Generaldebat forelaa et amerikansk Forslag til Resolution angaaende Nedsættelse af Arbejdstiden og Indførelse af en glidende Lønskala efter Arbejdseffektivitet. Forslaget blev paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt for dets Fremsættelse ikke gjort til Genstand for Behandling. Kommissionen vedtog at anbefale Konferencens Bureau at henvise Forslaget til Udvalget angaaende offentlige Arbejder.

IV.

Afslutning af Konferencens 1. Samling og Konferencens videre Arbejde.

De af de to Hovedkommissioner og Underkommissionerne udarbejdede Beretninger og Resolutioner blev godkendt af Konferencen paa et afsluttende Plenarmøde den 27. Juli 1933.

I Slutningstalerne blev der ikke lagt Skjul paa, at Konferencen paa Grund af Forholdenes Udvikling paa Valutaspørgsmaalets Omraade ikke var naaet til en Løsning af de foreliggende Opgaver. Paa den anden Side fremhævedes det fra forskellige Sider, at der var udført et stort forberedende Arbejde, der kunde tjene som Grundlag for senere Drøftelser; ligesom der indenfor enkelte af Udvalgene var saadanne Planer og Forslag i Gang, som man kunde bygge videre paa.

Præsidenten beklagede, at Konferencen havde været ude af Stand til at fuldende sit Arbejde uden Udsættelse, men betonedede, at der kun var Tale om en Udsættelse og ikke om en Afslutning.

For Konferencens fremtidige Arbejde blev der vedtaget en af Konferencens Bureau foreslaaet Resolution, der gik ud paa følgende: